

ת"ד 434/09/12 - מדינת ישראל נגד חازם אבו רמילה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 12-09-434 מדינת ישראל נ' אבו

רמילה

לפני כב' הסגן נושא יוסף ריבליין
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חازם אבו רמילה

הנאשם

גזר דין

1. ביום **5.6.12** נdag הנאשם אוטובוס באיזור קניון מלחה ובתווך כדי נהיגתו פגע הנאשם בהולך רגל גילברט גטרайдה ז"ל שחזה הכבש מימין לשמאלו בכיוון האוטובוס וגם למותו.

2. בשל דוחיות חוזרות ונשנות מצד ההגנה (ב"כ הנאשם הראשון) ההוכחות החלו להישמע רק ב-

23.10.13 כאשר הנאשם יוצג ע"י עו"ד קיילול.

3. לאחר שמייעת הראיות, בהכרעת הדין נקבעה אחוריותו של הנאשם לאירוע התאונה.

4. **המאשימה** בטועניה לעונש צינה העובדה שהנאשם בחר לנמל הוכחות. העובדה שהמקום היה מוכר לנאשם עקב עבודתו כנהג אוטובוס במקום. בהפנותה לפסיקה טענה למתחם עונש הולם של מאסר בפועל בין 10 ל- 20 חודשים. המאשימה הפנתה להרשעות הנאשם - נוגג מ- 1984 וסה"כ 21 הרשעות בהן שתי תאונות דרכים מ- 1989, 1998. עוד לחובת הנאשם עבירת מהירות (קנס). בסכמה טועניה ביקשה המאשימה כי יוטל על הנאשם עונש מאסר של שנה, מאסר על תנאי ופסילה למשך 15 שנה.

ההגנה צינה כי הנאשם בן 49 נשי ואב ל- 9 ילדים כאשר כל חייו נdag ולפיך הרשעותיו ביחס לוותקיו בנהיגת העובדה שהוא נהג מתקזז מינוריות.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם במצב נפשי קשה עקב התאונה (הוציאו מסמכים) וכי יש לו קושי במצבת פרנסת. גם ההגנה הביאה פסיקה ולטעהה בנסיבות התאונה יש להסתפק במאסר בעבודות שירות.

5. דין

ע.פ. 6755/09 אלמוג נ. מדינת ישראל (_nbו) קבע שלושה כלליים מנחים בסוגיית הענישה:

האחד, ראוי לג罚 עונש של מאסר בפועל ופסילה ממשמעותית (קדושת החיים ושיקולי הרתעה).

השני, נסיבות אישיות. אין לייחס להן משקל רב לאור אופי העבירות, המבוצעות על ידי אנשים נורמטיביים.

עמוד 1

השלישי, מידת הרשלנות.

בית משפט עליון התייחסו לעונשה הולמת קבע ב"מציאות המצערת שלנו יש להטיל עונשים חמורים ומרתיעים על אלה הפוגעים בביטחונות התנועה בדרכיהם..." (רע"פ 291/91 ארביב נ. מדינת ישראל פס' א מה' (2) 580 (582)).

בית משפט עליון גם קבע "הקטל הנוראי בכביש ישראל מחייב אותנו להקשות את לבנו ולנהוג עם עברינים ככל במידת הדין ולא במידת הרחמים ממשמעות הדברים היא שיש להעלות את רמת העונשה בכיוון העונשים המירביים הקבועים בחוק תוך הפקחת המשקל היחסית של הנسبות האישיות..." (ר.ע.פ. 2842/96 כחלון נ. מדינת ישראל (לא פורסם) וראה גם דנ"פ 1391/12 מזרחי נ. מדינת ישראל (ນבו)).

אשר לנימנת תאונת דרכים במעבר חציה נקבע:

"הדרך להגן על הולכי רגל החוצים במעבר חציה מוסדר ומואר והתוכאה הקשה בגרימת מוות של המנוח מצדיקים עונישה שיש עימה הרתעה ואזהרה לנוהגי הרכב ואין במקרה כזה להתחשב יתר על המידה בנسبות אישיות של הנאשם ובנסיבות שיגרמו לו עקב העונשה הולמת..." (ת.פ. חיפה 256/92 מדינת ישראל נ. אל'ן דוד כהן)

מתחם העונשה לנוהגים המורשעים בגין גרים מוות אשר למסר נע בין מסר לרייצוי בעבודות שירות ושרות מסר. במקרים חריגים מוטל מסר לתקופות ארוכות יותר והכל תלוי במידת הרשלנות ובעבר.

מתחם העונשה אשר לפסילה בתאונות נע בין 5 שנים ל- 20 שנה ובמקרים חריגים פסילה לצמיות. (ນבו).

6. **ומן הכלל לתאונת נשוא תיק זה.**

המדובר ברשלנות גבוהה. הנאשם נהג אוטובוס כפי שצוין בהכח"ד בשדה ראייה פתוח של 28 מטר ובמשך 5 שניות יותר הניחם כלל לא לבדוק במנווח שירד מן המדרוכה לכਬיש.

נתתי דעתך הן לנسبותיו האישיות של הנאשם והן לעברו שביחס לנוהג מקטוע אינו מכבד. נתתי דעתך לקורבן ומשפחתו.

לאור כל האמור דין הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 12 חודשים מסר. הנאשם יחול בሪיצוי מסרו בתום 45 יום מהיום. במידה ווגש ערעור ב"כ הנאשם יודיע לבית המשפט ופסק הדין יעוכב עד תום שמיעת הערעור.
- ב. פסילה למשך 15 שנה. הפסילה תהושב מיום בו הפקיד הנאשם רשיונו היינו מיום 12.5.6.1.1.
- ג. 10 חודשים מסר על תנאי - 3 שנים וה坦אי יחול על עבירות של נהיגה בפסילה ונהייה ללא רשיון נהיגה תקף.
- ד. קנס בסך 360TL או 3 ימים מסר. הקנס ישולם עד ליום 1.9.14 ולא ירצה הנאשם 3 ימים במצטבר למסר שהוטל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

נתן היום, י"א איר תשע"ד, 11 Mai 2014, במעמד
ב"כ גב' ענן איוב מתמחה בפרקליטות מחוז ירושלים, הנאשם
עמוד 2

ובא-כחו עוזד יונתן קייל.